

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefranțate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: A. Dukas, *Reinrich
Schickel, Rudolf Mors, A. Oppelitz*
Nachfolger; Anton Oppelitz, J.
Domsdorfer, în Budapesta: A. V.
Goldberger, *Kekstem Bernat*; în
București: *Agencia Havas, Suo-
coursane de Roumanie*; în Ham-
burg: *Kurzijs & Liebmann*.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o colonă 8 cr. și
10 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” iese în ziua care dl.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
ANUNCIAMENTUL PENTRU BRAȘOV
Administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30, stația
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 190.

Brașov, Joi, 29 August (10 Septembrie)

1896.

Din cauza sfintei sărbători țiarul nu va
apăre până Vineri seara.

Un Ungur asupra situațiunei.

Unul din corifeii dietei ungu-
resci, Ferdinand Horanszky, președin-
tele acelei partide opoziționale, care
stând, cum stă, pe baza pactului
dualist dela 1867, are cele mai multe
șanse de-a ajunge la putere la cas
când li-s'ar întâmpla și lui Banffy
și partidei „liberale” ceva omenesc,
— a făcut un șir de enunțaiuni
fôrte remarcabile cu ocaziunea dă-
rei sale de semă înainte alegători-
lor din Sepsi.

Dicem, că sunt fôrte remarca-
bile enunțaiunile acestui parla-
mentar maghiar, nu pentru-că am
crede în sinceritatea vorbelor sale,
ci pentru-că aflăm mult adevăr în
iconă, ce-o desfășură el asupra stă-
rilor actuale din punctul său de ve-
dere opozițional.

Nu pôte fi, decât numai în fa-
vorul principiilor, pentru cari luptăm
noi Românii naționali, când o cele-
britate ungurescă, căreia și astăzi îi
fac curte cei dela putere tocmai din
incidentul vorbirei sale din cestiune
(a se vedé „P. Lloyd de Marti”),
vine și în câte-va trăsături dă o
iconă a situațiunei actuale, pe care
nici noi nu am puté-o înfățișa în
colori mai vii.

Situațiunea de față a țerei o
schițéază el într'un șir de întrebări,
cari cuprind tot atâtea afirmări și
prin cari el constată:

Că cestiunea naționalităților în
acéstă țără n'a fost nicî-odată atât
de inveninată ca acum;

că pacea confesională n'a fost
nicî-odată mai sdruncinată ca acum;

că ura dintre cele două state
dualiste a ajuns adî la o luptă până
la cuțite;

că nicî-odată cetățenii țerei n'au

fost în așa măsură persecutați pen-
tru opiniunile lor politice ca acum;
că forța și violența la alegeri,
nelegalitatea și corupțiunea n'au avut
nicî-odată în acéstă țără rădăcini
atât de adânci ca acum;

că bacșișul politic, începând dela
drumurile de fier vicinale până la
licențele de cărciumărit, nu s'a im-
părțit încă nicî-odată în mod atât
de cinic ca acum;

că administrațiunea nu mai însemnă
astăzi ordinea și liniștea cetățenescă,
ci vexațiunea și prigonirea;

că greutatea sarcinelor dărei de
stat și comunale, directe și indi-
recte, se rostogolesce într'un mod
tot mai pustiitor asupra cetățenilor
contribuabili;

că starea materială și condițiile
de existență ale economului, cât și
ale industriașului și neguțatorului
devin dîlnic mai grele;

că sêrăcirea generală se lătesce
tot mai mult.

Și decă tôte acestea sunt ade-
vărate, întrebă Horanszky, unde și
în ce pôte găsi omul o ideeă sănê-
tôsă, sêu o atitudine capabilă de-a
impedeca, sêu a micșora aceste
rele? Care este în genere politica
guvernului? — Êr în alt loc ace-
lași vorbitor își arată deplina sa ne-
încredere în cei dela cărmă, dîcînd:
„Nu știu, decă a sosit deja timpul
pentru guvernânți, ca să vadă, că
stările sunt destul de rele pentru
ca în politică să se întempe ôre-
care schimbare. Trebuie, că zace o
admirabilă putere fărmedătoare în
manuarea puterei”.

Dêr vorba nôstră de mai sus,
nu credem în sinceritatea vorbelor
lui Horanszky. Mâne, decă va ajunge
acest bărbat la putere, tabloul, ce-l
face el situațiunei de adî, se va
schimba de-odată sub rațele luci-
tore ce vor emana dela sôrele
Apponyi, care, se 'nțelege, va fi

atunci șeful, căci altfel nici nu s'ar
puté.

Pentru o transacțiune pasageră,
care să realizeze măcar în unele
privințe așa dîsa ideeă a fusiunei,
se declară gata și tóia guvernului
„Pester Lloyd”, sub condițiă, se 'n-
țelege, ca „partida liberală” să rē-
mână tare și mare, oferindu-se din
parte-i a „întinde mâna tuturor ta-
lentelor și caracterelor partidei na-
ționale” (apponyiste).

Dêr facă curte cei dela „Pester
Lloyd” „talentelor și caracterelor”
apponyiste cât vor vré, pe noi acésta
nu ne împôrtă. Ceea ce ne privesce
este părerea candidatului viitorului
guvern relativ la cestiunea naționa-
lităților.

I-o publicăm mai jos. Ea se re-
duce la avitulul „nessze semmit
fogd meg jól.”

Horanszky cere de-o parte, ca
legea de naționalități, care de mult
este găurită, sfărțiată, mănjită, bat-
jocurită și în total nimicată prin le-
gile ulterioare cu tendință de maghia-
risare, să fiă strict executată, un
lucru adî de-o vedită imposibilitate.

De altă parte același Horanszky
mai adoptéază și teoria desperată a
lui Banffy, după care în puterea
chiar a legii de naționalitate, națio-
nalitățile ca popôre deosebite prin
desvoltarea lor etnică n'au dreptul
de-a se manifesta în viața publică
a statului, ci se recunosc numai ce-
tățenii de limbă nemaghiară, căroră
deschisă le este cariera, de-a se face
slugile rassei maghiare în tôte for-
mele vieții publice și private.

Dômne, câtă prefăcătoria, cât
fariseism, câtă perversitate politică
chiar și dela nisce bărbați ca Ho-
ranszky, cari, nu voim 'sê cercetăm
aici cu câtă îndreptățire, trec îna-
inte nației lor ca nisce stêlpi ai ei
prin talentul și caracterul lor!

Dêr nu va trece mult și vom
vedé pôte și pe dl Horanszky între

fericiții, ce șed pe fotoliurile roșii
din dietă. Atunci sigur se va re-
peta și cu el în cestiunea naționa-
lităților ceea ce s'a repetat de aprôpe
30 de ani cu tôte ministerele.
Va sta și el cu colegii săi viitori
înaintea unei enigme, ce nici cu
vorbe late, dêr și mai puțin cu legi
întortochiate unguresci se va puté
vre-odată deslega.

Pôte însă că mai curênd, decât
își închipesce Horanszky cu toți
înțelepții partidei apponyiste, situa-
țiunea să ia o întorsetură, încât el
și tótă ceta șoviniștilor cu talent și
fără talent, cu caracter și fără ca-
racter să fiă siliți a esclama în cor:
Ale nôstre dintru ale nôstre!

Călătoria Țarului.

Majestățile Lor rusesci și germane
sosiră alaltăieri la 10 ôre 40 m. în *Görlitz*,
unde fură întâmpinate de autoritățile ad-
ministrative și orașenesci. Inadată după pri-
mire Suveranii plecară cāléri pe câmpul
de paradă unde steteau înșirate regimen-
tele corpului 5 de armată. Defilarea tru-
pelor decurse în mod strălucit; împératul
Wilhelm conduse înainte Țarului un regi-
ment de grenadiri și unul de cuirasieri, êr
Țarul îi făcú onorurile împératului *Wilhelm*
în fruntea unui regiment de ulani.

La 2^{3/4} d. a. Majestățile Lor se în-
tôrseră în *Görlitz*, și după un prânț dat
în așa numitul „*Ständerhaus*” Țarul și Ța-
rina plecară la 6 ôre la gară, însoțiți de
părechea imperială germană, de prinții
germani și de suite. Aci împérații și
impérătesele își luară rēmas bun de cătră
olaltă, îmbrățișându-se și sêrutându-se de
repetite-ori, apoi Țarul și Țarina uroară
în trenul de curte, care plecă între sune-
tele imnului rusesc.

Țiarul rusesc „*Svet*” vorbind despre
visita Țarului în Viena și *Breslau* accen-
tuéză, că presa europenă are tot drep-
tul, când în acésta vede o întărire a păcei.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Civilizațiunea Egiptului.

(Urmare.)

Adese-ori s'a întâmplat ca un fiu din
popor să fiă remarcat de rege într'o im-
prejurare ôre-care, dat la învățatură și ri-
dicat cu timpul până la demnitatea de con-
silier al tronului și intim al regelui. Isto-
ria ebreului Iosef nu se pôte esplica alt-
fel. Se căuta deci meritul și numai el se
recompensa, deore-ce ohiar străinii pu-
teau să ocupe cele mai înalte funcțiuni
în stat.

Când vre-unul din acești scribi ajungea
să merite favôrea faraonului, atunci el
era rēsplătit, dându-i-se o bucată de pâ-
mênt în stăpânire. Scribul devenea atunci
și el un mic faraon peste moșia lui, cu
titlul de vasal al regelui, căruia datora veș-
nică supunere și îndatorirea de a se ridica
cu toți ômenii, supuși lui, la cea d'întăit
chemare.

Scribii astfel recompensați, militarii
care repurtase victorii, precum și ori-ce alt
funcționar, care meritase favôrea regală, și

pentru care i-se acordase drept rēsplată o
feudă mai mare sêu mai mică, formau clasa
nobililor, a căror condiție de a fi nu se
deosebia, decât dôr ca formă, de feudalismul
veacului de mijloc.

Baronii egipteni de acum câte-va mii
de ani, erau îndatorați să plătescă la te-
saurul regelui un tribut proporțional cu in-
tinderea și bogăția feudei. Ei trebuiau să
țină tot-déuna la dispozițiunea regelui un nu-
măr de militari comandați de dînsul, (afară
de oasurile de vedită incapacitate). Când
regele călătorea, baronii egiptean, dim-
preună cu suitea sa, trebuia să-l însoțéscă
până la marginea feudei, unde 'l aștepta
celalt baron, și așa mai departe până la
sfîrșitul călătoriei.

Clasa negustorilor, meseriașilor de tot
felul, dimpreună cu agricultorii, formau
burghesia.

Viața lor, mai cu semă a acestora
din urmă, se scurgea mai simplă și mai li-
niștită. Agricultorul egiptean nu avea de-
cât o singură grijă, aceea de a lucra pâ-
mêntul și de a'și plăti dările cătră stat,
care, în momente date — când Faraonii
aveau nevoie de armată multă — devenea
îngreunătoare. Și atunci, ca și astăzi, tot

muncitorul plătea și tributul muncii și pe
acela al sângelui într'o proporțiă fôrte ne-
potrivită față cu cei mari sêu cu cei ajunși.
In afară de acest rēu — inerent, după cât
se vede, naturii omenești — monumentele
din acea vreme ne arată pe agricultorul
egiptean mult mai mulțumit de viața lui
decât de alte popôre contimporane. Ele ne
arată pe muncitorul egiptean înconjurat
de o familiă ce respectă și de care este
venerat. Femeea 'și avea drepturile și dem-
nitatea ei. Ea nu era nevoită să'și tie veș-
nic figura acoperită în fața străinilor. Din
contră, ea 'și simțea rolul civilisator în lume
și 'l exercita în consecință. Poligamia totuși
nu era necunoscută la cei de sus. Haremul
Regelui era populat cu o mulțime de re-
gine și concubine, recrutate fiă din clasa
nobililor Egiptului, fiă dela regii libieni sêu
etiopieni, care 'și dau fetele drept garanție
a supunerii lor. Peste întréga turmă însă
de regine și concubine, una se ridica cu
titlul de regină adevărată. Ea era de ordi-
nar sora faraonului. Se știe deja că regii
Egiptului erau considerați ca fiu zeului Râ.
Se mai știe êrăși, că Isis, soția lui Osiris
era în același timp și sora lui și că din
unirea lor născuse Horus. De aci acest

monstruos obicei că sora Regelui putea
fi și soția lui. S'a vedut mai mult decât
atât: O regină mamă, rēmasă veduvă mai
nainte de vreme, devenind soția fiului sêu;
êr de altă parte regi, care treceau în ha-
rem pe una sêu mai multe din fetele lor
proprii, êr apoi le mărita cu vre-un nobil
sêu favorit bogat.

Poligamia, după esemplul regelui, se
întindea și la signorii feudali, dêr de si-
gur mai restrânsă. Ea nu era prohibită nici
la clasele mai inferioare, în genere însă ea
nu avea cătu-și de puțin caracterul poliga-
miei ca la popôrele musulmane de astăzi.

A petrece, a bea și a mânca bine —
să spunem cuvêntul — era la Egiptenii
antici, o grijă de tôte dîilele, ca și la noi.
Masa lor era împodobită cu mîncările și
beuturile cele mai alese. Damele apăreau
în vestminte de gust. Servitorii aveau grija
de a înfrumșea masa cu flori*); êr musi-
canții nu lipseau mai nicî-odată la serbări.

Odată petrecerea sfîrșită, carele trase
de cai, conduceau pe bărbați și pe copii la

*) Ori se Egiptean, care ținea la stima
societății, trebuia negreșit să aibă o gră-
dină împrejurul casei sale.

„Regierungsbote“ amintesc legăturile de rudenă ce există între suveranii germani și ruși, și spune, că visita Țarului în Breslau este garanța cea mai sigură despre inviolabilitatea păcii, bunul cel mai mare al popoarelor civilizate.

„Nowosti“ afirmă, că Rusia și Germania au interesul de-a susține pacea, și prin înțelegerea reciprocă se poate numai îmbunătăți situația internațională în Europa.

Tot așa se exprimă și alte ziare germane și rusești.

*

Privitor la întrevorbirea cancelarului german *Hohenlohe* cu *Șişkin*, „*Berliner Tagblatt*“ anunță, că între ei nu s'a stipulat nici o convenția de caracter sensationnal, dăr prin visita Țarului în tot cazul s'au întărit raporturile între Germania și Rusia. Mai departe numitul diar afirmă, că partidul Țarinei-văduve, dușmana Germaniei, de present nu are nici o influență și Țarul împreună cu sfetnicii săi au vederi cu totul pacifice.

Dela congresul „Kulturgylet“-urilor.

În ziua premergătoare congresului „Kulturgylet“-urilor, ce s'a întrunit eri, 8 Septembrie n., în Budapesta, singuraticele „Kulturgylet“-uri și-au ținut adunările generale anuale, făcându-și fiă-care special darea de seamă despre situația și activitatea sa.

Astfel în 7 Septembrie la 4 ore p. m. și-a ținut adunarea „Kulturgylet“-ul de dincolo de Dunăre sub presiul lui *Szell Kálmán*. La adunare au luat parte între alții: contele *Apponyi Albert*, contele *Szechenyi Béla*, ministrul de culte *Wlassics* etc.

Raportul comitetului acestui „Kulturgylet“ conține unele momente foarte caracteristice. În el se ridică învinuirii grave la adresa „națiunii“ în genere și în special la adresa guvernului, acuzându-i și pe unii și pe alții cu un mare indiferentism, cu toate că această societate primise dela guvern o subvenția de stat de 1000 fl. Etă ce se dice între altele în raportul anual al acestei societăți:

„La noi cultura patriotică încă și așî are parte mai mult de frase patriotice, decât de jertfe în bani și de muncă pozitivă. Deocă asemănăm situația societăților culturale ungurești cu puterea materială a reuniunilor cu același scop din străinătate, aflăm, că în Ungaria, cu excepția unui său doi mari binefăcători, jertfele aduse pentru scopuri filantropice și culturale constau numai din niște mici elemosine, în timp ce marile masse ale națiunii și marii depositari ai capitalelor stau cu totul de parte de mișcările, ce se pornesc din partea societăților culturale pentru binele țării.

rei. Voind a constata în totă sinceritatea adevărata stare a lucrului, trebuie să recunoșcem, că la mișcările culturale iau parte în totdeauna aceleași câte-va mii de idealisti cu nobile simțiri și adese-ori foarte săraci, cari lăsați fiind de capul lor, lucrează în interesul națiunii cu putere și însuflețire necurmată, în locul trândavilor milionari și al milionelor lor“.

Acesta este testimoniul, ce-l dă raportul de mai sus „patrioticei“ societăți maghiare.

Pentru de-a arăta în special, „indiferentismul“ guvernului, secretarul prim al comitetului s'a provocat la împrejurarea, că societatea a avut în anul trecut 150 fl. cheltuieli cu posta, „deore-ce guvernul, ce-i drept, a scutit societatea dela plățirea portului postal, însă numai în ce privește corespondența cu oficiile“.

La aușul acestora contele *Apponyi* făcî propunerea, ca societatea să petiționeze la guvern pentru a i se da o completă scutire de portul postal. Propuse tot-odată, ca societatea să intre în privința acosta în tratări și cu celelalte „Kulturgylet“-uri, „cari au o asemenea sorte vitregă“. Propunerea acosta s'a și primit.

În fine un membru atrase atențiunea adunării asupra emigrării în Slavonia. În Slavonia există deja comune întregi de Maghiari emigrați acolo. Catolicii emigrați acolo sunt în pericol de-a fi cu totul contopiți din partea Croaților, în timp ce caracterul maghiar și protestanților este susținut din partea bisericii din comitatul *Somogy* și din partea districtului bisericesc de dincolo de Dunăre, dându-le preoți și biserici. Vorbitorul ceru ajutor pentru Maghiarimea în număr de sute de mii emigrată în Slavonia.

Președintele *Szell* a răspuns, că acest „Kulturgylet“ chiar dela întemeierea sa se ocupă cu cestiunea acosta, urmăresc evenimentele, adună date despre Maghiarii emigrați în Slavonia și va căuta mijloace pentru a veni în ajutorul lor. Până aci însă n'a putut din cauza insuficienței mijlocelor.

De încheiere mai amintim, că „Kulturgylet“-ul de dincolo de Dunăre are un capital de 71 371 fl. Budgetul anului viitor este prelinat cu 7840 fl. Venite și tot atâtea cheltuieli (aci e socotită și subvenția de 1000 fl. primită dela guvern). Din suma prelinată: 2920 fl. sunt destinați pentru ajutorarea „Kisedovurilor“, 850 fl. pentru „propagarea limbii maghiare“, 200 fl. pentru dezvoltarea industriei de răsă, 1000 fl. pentru înființarea de biblioteci populare, ér restul de 1465 fl. ca cheltuieli ordinare. Suma „cheltuielilor ordinare“ i s'a părut bătătoare la ochi contelui *Apponyi*, care a și întrebat, decât nu cumva ar fi posibil de-a reduce această sumă. Președintele *Szell*

a răspuns, că nu este posibil, „căci dora reuniunea trebuie propagată“.

În aceeași zi la 5 ore p. m. și-a ținut adunarea generală „Kulturgylet“-ul din Ungaria nordică cub presiul vice-președintelui neaș „*Maghiar*“ *Kraus Istvan*. De față era și președintele *Stefan Karolyi*, toți osei amintiți la adunarea de mai sus, precum și alte „notabilități“ ungurești născute și făcute. Aici avem de remarcat vorbirea de deschidere a jupânului *Kraus*. El vorbi despre situațiunea Slovacilor și despre „marile lupte“ ale acestui „Kulturgylet“ în Ungaria nordică. Etă ce dice domniului:

„Marea miserie a poporului slovac este prima cauză, pentru care este atât de greu de a-l ridica din starea nedezvoltată a lui (vré să dăcă: de a-l ridica la sublima treptă a maghiarării. — Trad.) Și tot marea lui miserie este cauza, că agitatorilor panslaviști le este așa de ușor de a-l face dușmanul patriei, în care trăiesc. În multe părți poporul slovac emigrează și copiii lui cresc fără nici o îngrijire din partea părinților. În astfel de împrejurări cum n'ar fi ore posibil de-a propaga limba maghiară și iubirea față de maghiarime? Prima și cea mai de căpetenie datorită e: de-a potenta condițiunile bunului trai în Ungaria nordică, fără de asta „Kulturgylet“ ul nu pôte luora cu deplin succes. Trebuie să se fundeze stabilimente industriale, fabrici și institute de bani, cari să scotă poporul slovac de sub influința capitalului naționalităților. Cu un cuvânt, trebuie să profităm de toate mijlocele, guvern și societate să lucreze mână în mână, pentru ca să putem stavila agitațiunilor dușmane, să-i cream bunăstare poporului și prin acosta să-l câștigăm pentru patria maghiară“ etc. etc.

Vorbirea acosta a „putriului“ *Kraus* a fost cea mai aplaudată și a plăcut „șovinistilor“ mai mult ca toate celelalte comedii din acea zi.

Darea de seamă a lui Horansky.

Deputatul *Ferdinand Horansky*, președintele partidului național, și-a ținut alaltăeri darea de seamă înaintea alegătorilor săi din *Sepsi*. El vorbi despre activitatea parlamentului ungar, despre legile bisericescilor politice, condamnând agitațiunile partidului popular; apoi despre pactul cu Austria, necasurile economice, și în fine despre cestiunea naționalităților.

„Este adevărat, că cestiunea naționalităților nici-odată n'a fost în țera acosta atât de acută, ca acum?“ întreabă *Horansky*, și apoi continuă:

„Ecă aci stăm față'n față cu cestiunea naționalităților, o cestiune permanentă, față cu care s'a întrebuintat când furia când gingășia, când pactare și când astuția, dăr niciodată nu s'a proces în

mod bine precugetat, echitabil și consecvent. Trebuie aplicată strictetă necruțătoare, acolo, unde e de lipsă, dăr erăși esecutarea legilor și dreptate acolo, unde acestea au loc.

„În fine ar trebui început la muncă, trebuie să se esecute legea de naționalitate, dăr în ambele direcțiuni, adecă și în direcțiunea, pe care legea o statorosec în vederat, când dice, că în țera acosta există numai o națiune politică, națiunea unitară indivisibilă maghiară; și și în direcțiunea, ce este statorită în ea cu privire la folosința diferitelor limbi; trebuie să se esecute în biserică, școlă, în societate și în tot locul, deore-ce spre acest scop este dăr dreptul de supremă supraveghiere al statului.

„Trebuie bine cumpănit, că esecutarea legii ce fel de măsură pretinde, și, după ce legea și dreptate sunt armele cele mai puternice, pe aceste trebuie aplicate în mod egal în toate direcțiunile, deore-ce nimeni nu pôte aprehenda contra esecutării legii, și pentru-ocă unde stăm față cu tendințe contrare statului, acolo și așa e zădarnică ori-ce esitare, ér unde stăm față cu postulate juste, acolo nu se unesc cu demnitătea statului, ca să se supere, să dovească micime de suflet și să se uzese de lărgimea legilor.

CRONICA POLITICĂ.

— 28 August.

Diarul oficios sârbesc „*Videlo*“ din *Belgrad* publică un articol intitulat „Serbia și Ungaria“, din care se vede, că Sârbii erăși au început a cooheta cu Maghiarii. Etă pe scurt conținutul acelui articol: „Ungaria formeză prin comunicațiunile precum și prin pietele și capitalele ei puternice (!?) un mediu între Serbia și Europa. Prin neparticiparea la mileniu Serbia n'a voit nici să insulte nici să provôce Ungaria. Serbia n'are motiv să mai stea pe picior încordat cu Ungaria, și de aceea guvernul a lucrat înțeleptesce, când a trimis persoane oficiose la esepoziția din Budapesta. Ce e drept, între Serbia și între Maghiari există o divergență politică, care însă e îndreptățită și e naturală în urma deosebirei poziției și naționalității lor. Pentru aceea însă raporturile comerciale și leale de vecini nu trebuie să fiă turburate.

Din Viena i-se depeșeză diarlui polon „*Slowo Polski*“ din *Lemberg*, că *Reichsrath*-ul va fi dizolvat îndată după întrunirea sa, și că nouele alegeri se vor face în Octomvre.

Din Constantinopol se anunță, că locțiitorul patriarhului armenesc a provocat pe credincioșii săi printr'o pastorală, ca să încete cu certele și să nu între-

locuințele lor, ér damele erau conduse în litiere de cătră sclavi. Și petrecerile erau limitate. Totul trebuia să se sfârșesc la o anumită oră, căci totul era reglementat.

În acosta țără nimic nu se putea căpăta fără muncă serioasă și serio ordonată. Egipteanul era eminentement agricol, atunci ca și astăzi, ca și întotdeauna, atât de desvirsită era acțiunea eseroitată de acel fluviu, dela care totul pucea. Nilul a creat Egipteanului un pământ cu deosebire roditor și fiind-ocă tot muncind un teren ore-care, tot oerându-i mereu rod, ajunge la un moment dat să nu mai dea ce da odată, tot Nilul se însârcinază să-l îngrașe, cel puțin odată pe an.

Dăr, ca și Egipteanul de astăzi, o parte din popor, aceea anume, care esecuta munca brută a câmpului, țărani plugari cum i numim în genere astăzi, nu se bucurau de totalul muncii lor. Faraonul se considera proprietarul solului întreg. El împărtea pământul, vremelnicu său pe vecie, aelora pe cari voia să-i răsplătescă pentru serviciile aduse. De obicei tu se ceda pe veci o porțiune de pământ ore-care unei instituiții, și toți aceia cari erau chemați să conducă afacerile acestei instituiții, se bucurau de usufructul întreg. Ast-fel, pământurile

afectate templelor au fost considerate ca proprietate exclusivă, cât timp a durat vechia credință.

Faraonii împărteau pământuri și militarilor (după cum reiese din inscripțiunea clasică a lui *Ahmes*, fiul lui *Abana*) și garantau regulata transmișune a proprietății părinților cătră copii lor. Acosta e probabil originea divisiunii pământurilor Egiptului în cele trei categorii de proprietăți, despre care vorbesc autorii greci: proprietatea faraonilor, aceea a preoților, adecă pământurile afectate templelor, și în fine proprietatea militarilor sub forma de feude. De aci rezultă, că Egiptul întreg se considera ca aparținând regelui, care, prin dupla-i personalitate, intrupa, pe lângă Majestatea de rege, și demnitătea sacerdotală. Redus întru cât-va și abia stabilit în Egiptul de jos, acest drept de proprietate se ridică în Egiptul de mijloc și devenea absolut în Egiptul de sus, în țera *Felachilor* de astăzi.

În ce privește situația cultivatorilor din Egiptul antic, ea era identică aprupe cu aceea a *Felachilor* din zilele noastre; proprietarii erau și ei, dăr datorii cătră stat se plăteau în natură, și funcționarii de tot felul, adecă cei care trăiau numai

din munca cultivatorului, erau numeroși. Birul era decî mare. Adese-ori, când se plătea tot, nu mai rămânea cultivatorului decât cu ce să se nutrească, până ce *Dumneșul-Nil* se va îndura să-și mai reverse mana'i bine-făcătoare și ușurătoare de toate relele.

Din astă cauză figura Egipteanului antic era brăsdată de acel suris trist, în care se reflecta resemnarea, suris, care se ilumina numai de speranța și credința neclintită ce avea în zeul necunoscut, zeul dătător și făcător al tuturor bunurilor.

Claca era în flôre. Scriitorii greci toți o menționează.

Un text din papyrusul *Sallier I*, citat în *Revista Egiptologică*, vorbesce despre acosta în mod formal.

„...Lucrătorii și țărani pentru săparea canalurilor, cere au fost ridicați din ordinul Majestății Sale... s'au strins grămadă, cu instrumentele lor, în sala cea mare. Să se trimită provisiuni de grân, orz, rații pentru vite, îmbrăcăminte de muncă și apă...“

În același papyrus se mai găsesco alte două texte privitoare la subiecte agricole.

Cel dintăiu este o scrisore, ce șeful

archivelor tesaurului regal, *Ameneman*, trimite scribului *Pentaur*, prin care i ordonă să trimită numai decât provisiunile rămase în întârziere pentru palatul regelui și i ordonă de a căuta boi pentru templul zeului *Râ*:

„Șeful archivelor tesaurului Majestății Sale cătră scribul *Pentaur*:

„Etă că și-se trimite acosta scrisore de comunicație. Pentru ce n'ai expedit oufele (coșuri de trestie) destinate pentru Majestatea Sa? Cu toate astea era terminul vișilor, caprelor, oușlor, găștelor și verdețurilor, cu a căror expediarea ești însârcinat; (său: de sigur, trebuie să expedit oufele). Pe dată ce scrisorea mea ti va parveni, vei expedia oufe destule cu vișei, capre, ouș și găște, din cauza verdețurilor cari sunt pentru sala cea mare a palatului Majestății Sale; bagă de seamă să nu fiă piedecă...“

„Nu mai există boi în staulul templului lui *Râ-Hor-Rhuti*, care se afla sub direcția mea; așa dăr caută patru boi, foarte frumoși și foarte mari, printre boii cari sunt cu tine și cari sunt pentru staulul templului *Râ-Hor-Rhuti*.

„Bagă de seamă, este treaba ta, s'o știi.

(Va urma.)

prindă nimic contra Sultanului. Mai departe se anunță, că au sosit în Bosfor două năi de rebel: una italiană „Galileo”, și alta germană „Loreley”.

Monumentul lui Huniade Corvinul.

La pasul „Porța de fier” în apropierea Ulpiei Traiane, comitatul Huniadei, s'a serbat în 6 Septembrie st. n. a anului acestuia inaugurarea monumentului lui Ioan Huniade Corvinul.

Acastă serbare, ca toate serbările din faimosul an milenar, s'a pus în scenă cu mare șgomot, și administrația comit. Huniadei a îngrijit și de aceea ca serbarea să fie ilustrată și prin prezența unui număr orecare de Români huniedoreni, comandați acolo de fisolgăbiraie.

Etă cum descrie un corespondent al „Tribunei” spectacolul, ce s'a desfășurat acolo:

Faimosului fișpan dela Deva i-s'au ridicat porți triumfale în Hațeg, Totești, Grădiște și Zăicoani, toate cu inscripții și embleme maghiare, cu tricolorul unguresc. Inscriptiunea de pe monument e totă în limba maghiară — nici un cuvânt românesc, deși cheituaia în cea mai mare parte cade în căra Românilor, cari în majoritate preponderantă compun comitatul. Și cine au fost arangerii? Cine a compus faimosul banderiu? Cine purta cocarde unguresci? „Mi-e rușine să spun.

Banderiul a fost compus din Român. Român? — Da? Românii ceia cari au fost și la Pesta și astfel au tradat cauza națională. Scriitorii de notari români purtau cocarde unguresci etc. În fine totul fu înbrăcat în formă milenară cu obicinutele lăudăroșii a celor de falsifică istoria.

Fișpanul nu se știa a demonstra în fața străbunilor Carpați, că Maghiarul, după-oe a cuprins țera cu arme în mână, nu a extirpat poporele subjugate, ci le-a primit de frați, cu cari împreună au împărțit drepturi și avere.

Și precum cei șapte duoi maghiari au tacheat între sine legătura de sânge, astfel Maghiarul cu naționalitățile au încheiat trăpătate etc.

Kun Robert afirmă în vorbirea-i festivă, că Maghiarii la desocălearea lor în aceste plaiuri au alungat poporele aci aflate, căci — veți Dómne — cel mai tare învinge pe cel mai slab, ér pe Maghiari nu s'a mai alungat nime. Mai târziu au venit „Rumenii” cum dice el, însă nu cu arma în mână, nu ca învingători, ci ca simpli pleatori, pe cari Maghiarul i-a primit cu ospitalitate. (Săraoă lume!) Mai târziu veni și alte colonii de diferite popore, cari toate au aflat aici razim și ajutor. (Veți, cum se fabrică istoria!) Toate împreună au apărât patria și tronul.

Astfel și în oștea lui Huniade au luptat împreună Maghiarul cu „Valachul” (oláh) și au învins. Deoi astfel uniți, și de aici înainte fără deosebire de limbă și confesiune să luptăm pentru libertatea și înflorirea patriei maghiare.

Poporul adunat în număr mare numai de curiositate, creșdend, că e „nedeie” s'a rugă, ori că vine ministrul său d'ora chiar și înălțatul împ'rat, firesce nu înțelegă nimic din toate acestea, nesciind unguresce, ér multimea de Jidani admira înalta înțelepciune a domnului orator.

Monumentul a fost sfințit mai întâit de plebanul romano-catolic din Hațeg. Apoi i-au mai sfințit pe rând vicarul român-unit din Hațeg: Nicolae Nestor, un preot român neunit, pe care din fericiore nu-l cunosc, și în fine preotul calvin din Hațeg. Mirare, că nu l-a sfințit și rabinul, precum se șvonișe.

Și acum plecați culmile v'ostre Carpaților, înălță-te Retezatele, opriți-v'ă apleor și ascultați: vicarul Nestor s'ă suie pe tribună și începe cuvântarea ocașională către poporul adunat.

Mei departe nu știu.

Din depărtare aușiam „eljen”-uri grandioșe și câte un slab „s'ă trăscoă”.

Imnuri unguresci, bandă ungurescă, topor unguresc, și la toate acestea se aflare și c'ode de român.

Dér n'ai ce-i face: „în politică toate sunt schimbătoare” — vorba lui Mangra.

SCIRILE ȚILEI.

— 28 August.

Episcopul N. Popea. Afăm, că Il. Sa părintele Episcop al Caransebeșului Nicolae Popea, după-oe a luat parte în Sibiu la ședințele comitetului fundațiunei „Gozsdu”, a venit pentru câte-va zile în Săcele, ca să cerceteze, ca de obicei, pe bătrâna sa mamă și pe ceilalți membri ai familiei sale.

— 0 —

Schimbare la față? Traista ungurescă cu minciunile politico-diplomatice, oficioșul „Keleti Ertesitô” aduce scirea, ce pretinde a-o avea din isvor de deplină încredere, că conducătorii partidei naționale române întruniți de curând la Lugoj după o sfătuire în cercul cel mai restrins ar fi hotărât, că de aci încolo vor urma o astfel de direcțiune politică, care principiar nu se mai opune unei împăcări cu Maghiarii. Numita f'oiie mai adaugă din acelaș isvor, că conducătorii partidei naționale au mai convenit, ca din incidentul alegerilor generale dietale să nu se alieze nici cu partida populară nici cu vr'o altă fracțiune politică de direcțiune anti-liberală. Absurditatea acestor sciri debitate pe spinarea bieteii noastre partide naționale nici că mai are lipsă de vre-o ilustrare seu de vr'un comentariu.

— 0 —

Românii la esposiția din Budapesta „Dreptatea” din Timișoara publică în fruntea numărului o corespondență din Budapesta, în care se spune, că în 5 Septembrie n. au sosit la Budapesta nu mai puțin ca o mie de bănășeni pentru a privi esposiția. Ei au sosit acolo cu tren separat și au fost întâmpinați la gară cu muzică și alaiu. Nu toți erau însă Români, oi Nemți și așa numiții „Crașoveni”, cu toții din cercul Reșiței. Români erau vr'o 300, printre cari un preot și mai mulți învățători. Dela gară milenariștii au fost duși în oraș în sunetul muziceii, care intona marșul lui Rakoczy. În fruntea conductului fălăia stégul unguresc purtat de un Neamt, care la drépta sa avea pe „Românul” Ilie Vuia, primar în Iezeriș, ér lo stânga pe un Crașovean. Urma apoi poporul m'nat de fisolgăbirul Reșiței și de notarii „români”: George Crăciun din Călnic, Al. Crăciunel din Socieni, Cornean din Delinești și Iucu. Dintre învățători: George Sirbu din Socieni, Ianou Străin din Iezeriș și Savu Molin din Mănion, toți învățători confesionali. Mai mult s'au distins însă în această nemernică învățătorul Albu din Reșița, care purta la braț și o pantlică națională ungurescă. Acest Albu a suferit un an de zile temniță, fiind atât de lăudat pentru românismul său, pe care acuma îl tăgădușește cu atâta nerușinare. Fiă-le rășplătă urgia neamului, pe care acești nemernici vr'eu s'ă-l bajocoréscă într'un mod atât de nerușinat!

— 0 —

Cabinetul-Banffy ultra-șovinist. Am amintit că președintele societății de maghiarisare din Budapesta se îndreptase către miniștri ungari cu rugarea, ca aceștia să dea inferiorilor săi ordinul să-și maghiarizeze toți numele. Până acuma deja aproape toți miniștri actualului cabinet au dat ordine în înțelesul acesta, așa că membri cabinetului Banffy se pot mândri a fi cei mai turbați maghiarisatori șoviniști din întregă Ungaria. Și apoi să fi guvernat de astfel de omeni!

— 0 —

Episcopul croat Strossmayer, după cum se anunță din Sarajevo, a sosit acolo alaltăeri pentru ca se ia parte la șerbarea sfințirii noiei biserici seminariale. Strossmayer a fost întâmpinat la gară de archiepiscopul Stadler și de o mare mulțime de popor, care-l aclama cu entusiasm. S'era se arangia în onôrea oșpelui o serenadă și un conduct de torțe.

— 0 —

Inmormântarea prințului Lobanoff. Din Moscova se depeșază, că alaltăeri s'a făcut inmormântarea prințului Lobanoff. Au fost de față membri ai consiliului imperiului, reprezentanți ai ministrului afacerilor străine, ambasadorul austro-ungar și consuli. Prințul a fost îngropat în mormântul familiei sale, la biserica Znamenskaja.

— 0 —

Avis de concert. Luni, în 14 o. va da, după cum am mai anunțat, d-șora Lula Gmeiner în redută un concert cu următorul program: 1) Brahms: Von ewiger Liebe; 2) Cinc melodii populare germane; 3) Brüll: Phillis mein Kind și Es war ne Maid; 4) Bizet: Pastorală; 5) Cornelius: Untreu și Wiegeliend; 6) Lassel: Frühlingslust; 7) Schubert: An die Leyer, Das Echo și An die Musik; 8) Schuman: Die Lotosblume și Marienwürmchen. Bilete se pot oăpeta în librăria W. Hiemesch și s'era la cassă. Inceputul la 8 o. s'era.

— 0 —

Timpul în Europa la 7 l. o. a fost ploios, temperatura dom'la. Mai cald a fost în Brindisi 25-0°, mai frig în Uleaborg 1-8°, în Viena 15-2°, Budapesta 15-7°, Roma 19-0°, Paris 12-4°, Berlin 12-8°, Petersburg 4-1°, Constantinopol 23-7°. Se așteptă un timp ploios și rece.

— 0 —

Cuarta pentru studenți. Într'o bună familiă română din apropierea școlilor noastre din loc pot fi primiți în cost și cuarta 2-3 studenți mai mici de 14 ani. Cuarta forțe sănătoș și spațios. Supraveghiare strictă. Pentru informațiuni a se adresa la administrația f'oiiei noastre.

Congregațiunea comitatului Caraș-Severin.

Din Lugoj se scrie, că Dumineca trecută s'a ținut acolo o adunare generală extra-ordinară a congregațiunei comitatului Caraș-Severin.

În această congregațiune, după cum vedem din raporturile foilor budapestane, s'au atins unele momente de mare interes pentru noi. La ordinea zilei era mai întâit alegerea unei deputațiuni, care să salute pe Majestatea Sa cu ocașiunea venirei Sale la Orșova din incidentul serbărilor deschidereii Porților de fier.

În această deputațiune, care va fi condusă de fișpanul Jakabffy, au fost aleși 16 inși, între cari: protonotarul comitatului Avramescu, primarul Caransebeșului Burdia, președintele comitetului de avere grănițărăscă Curescu etc.

După alegerea acestei deputațiuni, d-l Dr. Ștefan Popovici a făcut o interpelare în cauza primarului Schneider Jozsef din Reșița, care a fost osindit pentru șevirșirea unui delict, și cu toate acestea n'a fost destituit din post. La asta vice-șpanul Litsek a răspuns, că comitetul administrativ al comitatului s'a ocupat cu cestiunea această și a hotărât, că aici nu se ivesce cas disciplinar, fiind-că delictul comis nu constituie o faptă, care să aibă o influință desonorat'ore (Și fiind-că făptuitorul este un neaș maghiar, ca jupânul Schneider. — Red.)

După acesta d-l Coriolan Brediceanu a adresat vice-șpanului o interpelare în cauza măcelului dela Medica, care măcel, după cum șise interpelatorul, a fost provocat de estravanțele unui scriitor dela comitat.

Vice-șpanul a răspuns imediat spunând, că în urma cercetărilor făcute în această causă „nu s'a putut descoperi nici un fel de împrejurare agravantă” (Și!) Promise tot-odată vice-șpanul, că la viit'orea adunare a comitetului va face un raport amănunțit în această causă.

Vom vedé, ce raport va face „Măria Sa” vice-șpanul Litsek. La vre-o surprindere plăcută la nici un oas însă Români n'au să se aștepte. Acesta li-s'a și dat a înțelegere prin declarațiunea, că până acum „nu s'a putut descoperi nici un fel de împrejurare agravantă”.

SCIRI ULTIME.

Viena, 8 Septembrie. În cercurile diplomatice de aci se susține în modul cel mai hotărât, că următor al prințului Lobanow în postul de ministru de esterne rusesc va fi contele Kapnist, ambasadorul rusesc din Viena. Se dice, că Kapnist în una din săptămânile viitoare va părăsi Viena și va călători la Paris pentru de-a se întâlni acolo cu Tarul.

Budapesta, 8 Septembrie. Diarul „Magyarország” primesce din Bucuresci următorea pocitură de scire:

„În cercurile, ce stau aproape de guvern, se vorbește, că ministrul-președinte Sturdza e hotărât a pune totul în mișcare pentru de a-și recăștiga vađa, ce a perdut-o înaintea Românilor ardeleni. Astfel vor fi puse în curgere éraš și subvențiunile pentru școlile române din Ardeal, cari au fost sistate dela căderea conservatorilor înocoe, dér numai sub acea condițiune, că persoanele bisericesci încredințate cu conducerea școlilor, cari nu aparțin grupului aderenților lui Sturdza, să fiă înlocuiți prin amici ai lui Sturdza.

„Tribuna vechiă”, care în timpul cel mai scurt va apăre în Brașov ca diar al lui Sturdza, e chemată, ca mai ales prin atacurile sale contra Maghiarilor să oăștigate simpatia șovinistilor pentru Sturdza”

Literatură.

În tipografia „A. Mureșianu” din Brașov a apărut Sintaxa limbii latine pentru clasa III și IV gimnasială, de Vasile Goldiș, profesor gimnasial în Brașov. Un op forțe voluminos, conșinând 264 pag. format mare 8°. Hărțiă fină și tipar curat, arangiat forțe cu gust. Prețul 1 fl. 40 cr.; în asemănare cu mărimea opului, acest preț e cât se p'ote de moderat.

Acesta este primul op tipărit pe șesele și în editura cunoscutului fond de editură „Coresi”, înființat în anul școlar trecut și susținut cu mari jertfe materiale din partea d-lui director și a d-lor profesori dela școlile medii române din loc. Asupra val'orei acestui op, a căruia lipsă era simțită la noi de deoi de ani, s'a pronunțat în mod favorabil d-l director gimnasial Virgil Onițiu într'o recenziune, făcută într'una din conferențele profesionale din anul școlar trecut, pe care recenziunea o găsim publicată în Programa școlilor noastre din Brașov de pe anul școl. 1895—96. Ca sistem, dice d-l Onițiu în recenziunea sa, cartea este o inovațiune bine reușită, prin care manualul de față se ridică peste toate manualele de asemenea natură. Metoda autorului de-a ușura școlarului apropierea materialului sintaxei latine este o altă inovațiune, pe cât de originală în ramul acesta de sciință, pe atât de escelentă și de consecuent executată. Ce privește materialul sintactic cuprins în acest manual, el este astfel întocmit, ca să nu îngreuneze memoria școlarului cu un balast enorm de subtilități sciințifice, nici cu sute și mii de excepțiuni, mărginindu-se numai la ce e esențial și neapărat a se șci pentru a înțelegere clar și corect pe autorii latini și pentru de-a șci traduce corect și elegant latinesce din limba română. Autorul mai are meritul de-a fi aflat și stabilit unele legi sintactice clare și ușore, în urma necunoscinții căroa sintaxa latină oferă până acum greutăți de neînșins pentru școlari și profesori.

Acesta este în reasumat cuprinsul recenziunei d-lui Onițiu, pe basa căreia corpul profesoral a primit a se tipări acest manual în editura fondului „Coresi”. El conșine la urmă și un vocabular complet latin-român.

DIVERSE.

Panorama Bosforului Etă cum descrie corespondentul „Epocei” privileștea ce i-se oferă, călătorului când intră în Bosfor: La 10 ore dimineța, în ziua de 15 August „Cobra” intră în Bosfor. De-a lungul celor două țermuri privirile noastre alunecă ne-

sătișe asupra splendorilor ce întâmpină. Un lung cheiu de vite, de palate, de chioșcuri, de cafenele și de hoteluri, cari de cari mai frumoșe și mai somptuoșe, pare că nu se mai sfrîșce. Bosforul cu apele lui liniștite și limpezi, separă Constantinopolul de foburgurile sale din Asia, avînd o înțindere de aproape trei-deci de kilometri, și pe acest păcurs privești, unele mai încântătoare ca altele, se desfășură privirilor noastre. Ca o vale din munți, strîmtoarea șerpuește; fluviul maritim aci se strînge, aci se lărgesc până se deschide în fine în spre Marea de Marmara. Când intri din Marea Neagră în Bosfor, observi imediat un mare contrast. Din o mare uniformă și sălbatică, dai peste peizajele Bosforului, cari pe lângă frumșea lor mai au și farmecul neprevăzutului. Palatele și grădinile, aședate toate pe colone, în amfiteatru, imbarcațiunile de tot felul, cari se oglindesc în apele străveșii ale Bosforului, toate variază și înfuit.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Mästerchen des Stoffes von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Echte, rein gefärbte Seide fränselt sofort zusammen, verläst bald und hinterläst wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe.—Der fälschte Seide (die leicht spedig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schußfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterläst eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur echten Seide nicht fränselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide, so zerstäubt sie, die der verfälschten nicht. Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.), **Zürich** versenden gern Muster von ihren echten Seidenstoffen an Jedermann, und liefern einzelne Rollen und ganze Stücke porto- und steuerfrei in die Wohnung.

Cursul la bursa din Viena.

Din 8 Septembrie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.35
Renta de corone ung. 4%	99.50
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	123.15

Membrii Juriului expoziției milenare 1896.

Seson de Tómnă și Érnă.

Avem onórea a atrage din nou amicala atențiune a On. p. asupra **fabricatelor noastre proprii** de **Postavuri și mărfuri de modă** cu deosebire asupra **stofelor de pardesiuri, rocuri de érnă (paltóne), uniforme, pleduri pentru bărbați.**

Nu mai puțin recomandăm fabricatul nostru

Loden Ardelenesc

ca specialitate: **Touriștilor, amatorilor de sport, economilor și țeranilor.** În privința durabilității și solidității este de preferat așa numitul **Loden de Stiria și Tirol** de aceea este foarte potrivit pentru **costume de gimnastică, vênat, Havelochs și mantale.**

Ne rugăm de o cercetare cât mai număróșă

WILHELM SCHERG & C-ie.

2—12

Membrii Juriului expoziției milenare 1896.

Se caută

Un contabil de prima forță în **comptabilitate** duplă și în **corespondența comercială.**
Un mechanic, de prima forță, care se dirige locomotive și se îngrijescă de **reparațiuni.**

A se adresa la **Domnul** 1051,7—9

EMIL COSTINESCU București,
Strada Colței Nr. 67, séu la Sinaia.

Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.15
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.25
Bonuri rurale ungare 4%	97.45
Bonuri rurale croate-slavone.	97.50
Imprum. ung. cu premii	154.75
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	139.50
Renta de hârtie austr.	101.75
Renta de argint austr.	101.80
Renta de aur austr.	123.30
Losuri din 1860.	145.50
Acții de ale Băncii austro-ungar.	956.—
Acții de-ale Băncii ung. de credit.	408.50
Acții de-ale Băncii austr. de credit.	376.—
Napoleoniori.	9.52 1/2
Mărci imperiale germane	58.60
London vista	119.60
Paris vista	47.50
Rente de corone austr. 4%	101.20
Note italiene.	44.37 1/2

Cursul pietei Brașov.

Din 9 Septembrie 1896.

Banconote rom. Camp.	9.46	Vënd.	9.49
Argint român. Camp.	9.43	Vënd.	9.46
Napoleon-d'ori Camp.	9.50	Vënd.	9.53
Galbeni Camp.	5.60	Vënd.	5.65
Ruble rusești Camp.	126.—	Vënd.	—
Mărci germane Camp.	58.30	Vënd.	—
Lire turoesești Camp.	10.60	Vënd.	—
Seris. tone. Albina 5%	100.75	Vënd.	110.75

Două-spre-șece

locuri pentru clădiri cu grădini, situate la loc frumos, vis-à-vis de Vila Luckhardt **sunt de vëndare.**

Informații se pot lua la proprietarul, strada Sf. Ioan Nr. 9.

Mare expoziție artistică

de

TABLOURI ORIGINALE

Deschiderea mâne Joi în 8 Sept.

în clădirea cea nouă a **Dior Lang & Rosenthal**
Strada Porții parterre.

Colecția conține tablouri de Fr. v. Friedleander, Fr. v. Defregger, Prof. E. Böhm, Prof. C. Schleicher, J. Bardigoni, E. Charpentier, J. Dumont, F. v. Persaglia, R. Wagner, F. Ditz, E. Brandt, R. Alott, precum și cele două **icóne premiate** ale Prof. I. E. Gaiser în München, Cardinal Richelieu la concert la curtea Louis XIV. și Parthie suregagnie.

Intrarea de persoană **30 cr.** Militari și școlari jumătate.

Expoziția va ținea câteva zile.

Dirrecția.

AVIS DE DANS.

Școla de dans Fiedler Brașov.

Am onóre a înștiința pe m. o. public, stimați părinți și tutori, directori de institute și junimea amatoare de dans, că voi deschide în școla de dans fondată de rep. meu frate și bucurându-se de cel mai vechiu și cel mai bun renume printre institutele de acum din Brașov urmărind același scop,

Curs de dans

de estimp la 1 Septembrie 1896. — În școla mea se vor instrua afară de toate dansurile usitate și de regulile de bunapurtare încă și cele mai noue noutăți din arta dansului punctual și după metoda cel mai lesnicieș, tot odotă se va pune o mare grije întră supraveghierea elevilor.

Durata cursului 3 luni. — Onorariu cel obicinuit.

Elevii se primesc în toate zilele în localitățile școlei mele, Strada Hirscher Nr. 9, de dans și rog pe m. o. părinți și tinerimea a sêvêși înscrierea până la deschidere, pentru ca nu cum-va din cauza de întârziere sê suferi vr'o scădere la învățatură. — În fiă-care Duminecă vor fi exerciții libere de dans, ér din timp în timp coterii închise, la care prucum și la cercetarea școlei mele de dans am onóre a invita pe M. O. public.

Rugându-mă a mi-se păstra încrederea de până acum voi stărui necontentit a o merita pe deplin, ér cum-că am meritat-o și până acum o dovedesce reputația școlei de dans Fiedler.

Cu înaltă stimă

LUISA FIEDLER.

Sora măestrului de dans Francisc Fiedler.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:	
Tr. accelerat:	5 ore 07 m. dimineța.
Trenul de persoane:	8 ore dimineța.
Trenul accel.:	2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt:	10 ore 25 minute séra.
2. Dela București la Brașov:	
Trenul accel.:	2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt:	5 ore 20 m. după am.
Trenul de persoane:	9 ore 8 minute séra.
Trenul accel.:	10 ore 19 minute séra.
3. Dela Zêrnesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)	
Trenul mixt:	7 ore 44 min. dimineța.
Trenul mixt:	1 ora 29 min. după am.
Trenul mixt:	8 ore 31 min. séra.
4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.	
Trenul de pers.:	8 ore 15 min. dim.
Trenul de persoane:	1 ora 46 m. d. am.
Trenul mixt:	7 ore 12 min. séra.
5. Dela Sinaia la Brașov*)	
Trenul de persoane	7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Brașov.

1. Dela Brașov la Pesta	
Trenul mixt:	5 ore 8 min. dimineța.
Trenul accel.:	2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane:	7 ore 43 min. séra.
Tr. accelerat:	10 ore 26 min. séra.
2. Dela Brașov la București:	
Trenul de pers.:	3 ore 55 min. dim.
Tr. accelerat:	5 ore 14 m. dim.
Trenul mixt:	11 ore înainte de am.
Trenul accel.:	2 ore 19 min. după am.
3. Dela Brașov la Zêrnesci. (Gara Bartolomeiu.)	
Trenul mixt:	8 ore 35 min. dimineța.
" "	4 " 55 m. după am.
Trenul mixt:	4 ore 30 min. dim.
4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.	
Trenul de persoane:	3 ore 1 după am.
Trenul mixt:	8 ore 50 minute dim.
Trenul de pers.:	5 ore 20 min. dim.
5. Dela Brașov la Sinaia*)	
Trenul de persoane	6 ore 40 min. séra.

*) Acest tren circulă numai Joia Dumineca și la sêrbători.